

[Bølgeministeren.]

imidlertid 5 700 lejligheder. Hertil kommer, at der er ydet garanti til 600 lejligheder, altså i alt er der tale om 6 300 lejligheder med statens støtte til finansieringen. Dette tal skal ses i forhold til et års program på, ikke som det ærede medlem nævnte 10 000 lejligheder, men 16 000 lejligheder, som er det program, finansudvalget har godkendt.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Igennem år har der i vide kredse navnlig inden for kvindeorganisationerne været utilfredshed med det enerådende sambeskatningsprincip af ægtefæller. I forbindelse med progressionen i den gennem årene forøgede personlige beskatning har sambeskatningen været medvirkende til, at kvinder, på hvem også samfundet har haft udgifter til uddannelse, opgav at udnytte denne, ligesom beskatningen i mange tilfælde har virket som en straf på ægteskabet. Man har hos os nøjedes med at begrænse denne virkning ved at tillade et hustrufradrag i den skatteansatte indtægt, når hustruen havde erhvervsindtægt, et fradrag, der vel for de mange små indtægter opfyldte sit formål, men som i ikke få tilfælde var utilstrækkeligt til at modvirke de nævnte ulemper, samtidig med at det virkede urimeligt over for medhjælpende hustruer og over for enlige forsørgere, som havde erhvervsarbejde.

Den længe arbejdende skattekommission beskæftigede sig med ægtefællers beskatning, men nøjedes med mere almindelige betragtninger; den foretog ikke en dybere analyse af spørgsmålet og ingen beregninger over ændrede princippers virkninger. Skattekommissionen konkluderede i, at sambeskatningsprincippet som så godt som enerådende princip fortsat skulle være gældende. I betænkningens første del mente man endda, at det særlige hustrufradrag burde afskaffes, medens man i betænkningens andel del var kommet til den erkendelse, at der kunne være grundlag for et særligt hustrufradrag.

I andre lande har man også beskæftiget sig med dette problem, og her vil jeg særlig omtale Norge, hvor man har foretaget en anderledes dybtgående behandling af hele spørgsmålet end herhjemme. I Norge nedattes i 1948 et udvalg til udredning af spørgsmålet om særskilt ligning og andre

spørgsmål i forbindelse med beskatning af ægtefæller; i 1954 afgaves betænkning. Efter at betænkningen var behandlet i det norske finans- og tolddepartement, fremsatte regeringen i december 1958 efter at have hørt her og dér et lovforslag om ændringer i beskatning af ægtefæller m. m. indeholdende betydningsfulde forandringer af hidtidige bestemmelser. Har jeg forstået ret, er de nye bestemmelser allerede trådt i kraft.

Den nye norske lov bygger fremdeles på den hovedregel, at ægtefæller lignedes under ét, men supplerer — og det er det vigtige — den med en regel, der giver adgang til særskilt ligning, når begge ægtefæller er i aktiv erhvervsmæssig virksomhed uafhængig af hinanden. Reglen er således begrænset, at den særskilte ligning blot omfatter arbejdsindtægter for den ægtefælle, som har den laveste indtægt af denne art. Særskilt ligning kan ikke kræves, når begge ægtefæller arbejder i fælles bedrift eller i den ene ægtefælles bedrift. Da den norske personlige skattelovgivning bygger på en proportionalsskat op til 20 000-25 000 kr. i indtægt og en progressiv beskatning af den del af indtægten, der overstiger denne grænse, har valgfriheden mellem udelukkende sambeskatning eller særskilt ligning kun interesse for de ægtepar, hvis samlede indkomst ligger over proportionalitetsgrænsen. Den anslåede nedgang i skatteprovenuet ved adgangen til særlig ligning er 20-25 mill. kr. . . . Det er ikke, fordi jeg er særlig rørt, at min stemme svigter, men fordi jeg har fået krillehoste.

Når jeg har taget ordet her i dag, er det for at rejse spørgsmålet om betimeligheden af, at vi snarest følger Norges eksempel.

Der synes ikke at komme nogen samlet skattereform. Ved de årlige ligningslove og udskrivningslove foretages stykkevise ændringer, så skatteborgeren snart ved hverken ud eller ind. I fjor gennemførte vi proportionalsskat for indtægter indtil ca. 12 000 kr., og i år håber man, så vidt jeg har forstået, at kunne udvide grænsen for proportionalsskat væsentligt.

Det forekommer mig derfor rimeligt, om man samtidig indførte en tilsvarende begrænsning af ægtefællers sambeskatning, som Norge har indført. For så vidt man har et ensartet personfradrag — hvad jeg i parentes bemærket ikke er ganske sikker